

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	20XCdo/3/2019
Identifikačné číslo spisu:	6712207023
Dátum vydania rozhodnutia:	26.09.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Benczová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:6712207023.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej svojim zamestnancom JUDr. Katarínou Hegedúšovou, proti žalovanej: Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3C/434/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. decembra 2013, č. k. 13Co/1053/2013-59, t a k t o

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 10. decembra 2013, č. k. 13Co/1053/2013-59 podľa § 218 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) odmietol ako oneskorene podané odvolanie žalobkyne smerujúce proti uzneseniu Okresného súdu Revúca č. k. 3C/434/2012-37 z 18. apríla 2013, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 € podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, v ktorom uviedla, že v konaní jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f) O.s.p.) tým, že odvolací súd odmietol jej odvolanie ako oneskorene podané, hoci procesné predpoklady pre tento postup neboli dané. Odvolanie odovzdala v rámci odvolacej lehoty obchodnej spoločnosti, predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb (ReMax Courier Service, s.r.o.) s tým, aby bolo doručené súdu prvého stupňa. Tým v zmysle § 57 ods. 3 O.s.p. nastali právne účinky podania odvolania. So zreteľom na namietanú procesnú vadu žiadala napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

3. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z.z. (ďalej

len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená advokátom, bez nariadenia dovolacieho pojednávania dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto treba dovolanie odmietnuť (§ 447 písm. c) CSP).

5. Dovolanie žalobkyne bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti O.s.p., preto dovolací súd postupoval v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 470 ods. 2 CSP a procesnú prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p. Dovolaiteľkou napadnuté uznesenie ale nevykazuje znaky niektorého z nich, preto jej dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

6. Prípustnosť podaného dovolania by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných vád uvedených v § 237 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

7. S prihliadnutím na obsah dovolania žalobkyne Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne skúmal, či postupom a rozhodnutím súdov nedošlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f) O.s.p.). O prípad odňatia možnosti pred súdom konať ide tiež vtedy, ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorené (R 23/1994).

8. Zo spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo zástupcovi žalobkyne doručené dňa 13. júna 2013 (č. l. 40 spisu). Lehota na odvolanie začala žalobkyňi plynúť nasledujúci deň, t. j. 14. júna 2013 a jej posledný deň pripadol na 28. jún 2013 (piatok, ktorý bol pracovným dňom), ako konštatoval aj odvolací súd. V zmysle podacej pečiatky Okresného súdu Revúca bolo odvolanie žalobkyne podané osobne v podateľni tohto súdu 1. júla 2013. V dovolacom konaní ale žalobkyňa tvrdí, že odvolanie podala 28. júna 2013, a to prostredníctvom obchodnej spoločnosti ReMax Courier Service, s.r.o., predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb. K dovolaniu pripojila žalobkyňa výtlačok internetovej stránky - detaily k prepravnému listu č. 1551530943. Z dokladu predloženého dovolaiteľkou vyplýva, že malo ísť o zásielku s hmotnosťou 80,10 kg, ktorú uvedená spoločnosť prevzala od žalobkyne 28. júna 2013. Táto zásielka bola adresovaná Okresnému súdu Revúca a jej obsahom mali byť odvolania vo viacerých súdnych konaniach (viď bližšie popis zásielky: „POH - NŠ - 1080x odvolanie voči SP 66 € - dvojmo“).

9. So zreteľom na rozpor medzi údajmi o dni a spôsobe podania odvolania vyplývajúcimi zo spisu a údajmi tvrdenými dovolaiteľkou, a tiež s prihliadnutím na to, že z dokladu predloženého dovolaiteľkou nebolo zrejmé, či obsahom zásielky odovzdanej spoločnosti ReMax Courier Service, s.r.o. bolo aj odvolanie žalobkyne podané v preskúmvanej veci, Okresný súd Revúca vyzval žalobkyňu, aby doložila svoje dovolacie tvrdenia a náležite preukázala, že odvolanie v tejto veci právne účinným spôsobom podala 28. júna 2013. Táto písomná výzva súdu prvej inštancie bola žalobkyňi doručená dňa 25. januára 2019, na výzvu súdu prvej inštancie však nereagovala.

10. Ak účastník na výzvu nereaguje alebo hodnoverným spôsobom nepreukáže svoje tvrdenia o doručení konkrétnej zásielky v konkrétny deň, súd vychádza z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu (viď R 145/2014, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 401/2015).

11. Keďže údaje obsiahnuté v spise vyznievajú v danom prípade v prospech záveru odvolacieho súdu o podaní odvolania žalobkyne oneskorene (po uplynutí odvolacej lehoty) a žalobkyňa nevyužila procesnú možnosť preukázať nesprávnosť tohto záveru, dovolací súd vychádzal z údajov, ktoré žalobkyňa

relevantným spôsobom nespochybnila. V nadväznosti na to dospel dovolací súd k záveru, že v preskúmvanej veci nejde o prípad odmietnutia odvolania v procesnej situácii, v ktorej pre to neboli procesné predpoklady.

12. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že prípustnosť dovolania nemožno vyvodíť z ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p., ani z ustanovenia § 239 O.s.p., dovolanie teda smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ho preto podľa § 447 písm. c) CSP ako procesne neprípustné odmietol.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá CSP neodôvodňuje.

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.